ERŐS VÁR

AMERIKAI MAGYAR EVANGÉLIKUSOK LAPJA

42. ÉVFOLYAM 1976. DECEMBER 6. SZÁM

KEMÉNY PÉTER:

KARÁCSONY ÜZENETEI

Karácsony első üzenete felidézi bennünk mindazt, ami gyermekkorunktól fogva karácsony alapvető jellegéhez tartozik. A bethlehemi pásztorokat, akiknek megnyílt az ég és megjelent az angyalsereg, bejelentve, hogy "megszületett a Megváltó". A bethlehemi jászolt, amelyben ott fekszik a szűztől született gyermek, aki Királyok Királya. A napkeleti bölcseket, akik messzeföldről jöttek el, hogy felfedezzék Őt. Az angyalok dicsőítő énekét, amelyben békességet hirdettek a sokat szenvedett világnak. Mindez múltunkhoz tartozik, és vaksin, tapogatózva életünk alkonyán, a szürkületben, vagy a munkás élet ködében szemünk megpróbálja áthatni a fellegeket, és újra meglátni azt a csillogást, amelyet egykor a gyermekszem olyan csodásnak látott.

De a csodák ideje lejárt csaknem valamennyiünk számára. Az Istentől jövő, és ártatlan lelkületben Hozzá könnyen közeledő gyermekekből sokszor kiábrándult realisták lettek, akik azt kérdezik maguktól; de mit jelentene mindez ma nekünk, ha mint tapasztaltak, "nagyok" vagy "felnőttek" szemléljük karácsonyt. Mit üzen akkor nekünk a Kisded?

Karácsony második üzenete a sokszor üzletiessé vált karácsonyi üdvözletek után jön hozzánk. Bár sokszor bosszant az, hogy írnunk kell, mégis szeretjük ha nem feledkeznek meg rólunk, hanem bekopogtat egy-egy régenlátott ismerős egy lappal: "áldott ünnepeket" vagy "kellemes karácsonyt" kívánni. Így önthetjük szóba ezt a második üzenetet: jó egymásról tudni. Jó tudni, hogy nem felejtettek el. Jó tudni, hogy mások élete hogyan folyt le. Jó elmondani azt, bármilyen röviden is, hogy mi történt velünk az elmúlt esztendőben. Így érezzük, hogy egy közösségbe tartozunk, amelyik túlnő a mindennapi találkozások alkalmain, és felidézi azokat, akik valaha valamit jelentettek számunkra.

Karácsony következő üzenete azok által érkezik, akik eljönnek hozzánk az ünnepek alatt. Nem számít, hogy ők jönnek-e, vagy mi hívtuk-e őket, hogy mi mentünk-e el vagy csak véletlenül találkoztunk másoknál, szóba öntve mindez így hangzik: jó nekünk együtt lenni. Hiszen az ember sokszor menekül felebarátja elől. Munkájára hivatkozik. Azt mondja nincsen ideje. Fáradt. Nem ér rá. Karácsonykor azonban nincsen kifogás, nem bújhatunk el, nem is akarunk, mert úgy érezzük érdemes felvenni a kapcsolatot, kicserélni az emlékeket és a tapasztalatokat. Megosztani az érzéseket. Együtt lenni.

Karácsony negyedik üzenete szavakba foglalja azt, amit sokszor nem akarunk bevallani magunk előtt, amikor gondjaink vannak, hogy mit is adjunk, mivel lepjük meg szeretteinket. De ha megoldottuk a kérdést, akkor észrevesszük, hogy jó másoknak örömet szerezni, jó azt érezni, hogy felcsillant egy szem a "meglepetés" láttán, hogy megcsuklott a hang a köszönő szónál, hogy talán könnybelábadt a szem az ajándék átvételekor. Nem mert ezek által "nagynak" vagy "bőkezűnek" éreztük magunkat, hanem mert elértük akarva akaratlanul azt, aminél kevés van ami fontosabb: megszépítettük valakinek az életét legalább egy pillanatra.

Azután ott van az ötödik üzenet is, amelyik azok szívében ébred fel, akik önzetlenül adnak, szeretetből, szívesen. Jobb adni, mint venni! Jobb adni, mert ezzel bizonyságot teszünk arról, hogy van miből. Nem anyagiakban csupán, hanem szeretetben, jóságban, megértésben. Jobb adni, mint arra számítani, hogy mások viszonozzák-e vagy sem, és kínosan számontartani, hogy mit kaptunk és mit adtunk, hogy jaj csak le ne maradjunk, jaj csak a másik le ne pipáljon. Akik azt nézik, hogy mi az értéke annak, amit adtak vagy kaptak, azok megölték karácsony lelkét, amelyben Isten nem nézte, hogy mennyit adott Fiában, hanem csak azt, hogy volt akinek nagyon is kellett, hogy megérezze az Ő Atyai szeretetét.

Éppen ezért karácsony utolsó üzenete egyszerűen ez: idézd fel önmagadban mindazt, amit karácsonytól-karácsonyig, az egész elmúlt esztendő alatt kaptál az Istentől. Add össze az Ő szeretetének megnyilvánulásait, mindennapi meg-

Lapunk minden olvasójának
ÁLDOTT
KARÁCSONYI ÜNNEPEKET
ÉS BOLDOG ÚJÉVET
kíván
A SZERKESZTŐSÉG

tartó kegyelmét, a napok szépségét, és az éjszakák csendjét. A tavasz virágait és a nyár gyümölcsének édességét. A gyermeked vagy unokád fejlődését. Házastársad jó oldalait. A barátság pillanatait. Az egészséges élvezeteket. Egy-egy meghitt pillanatot. Ha volt: egészségedet. Ha meggyógyultál betegségedből, akkor az abban megnyilatkozó áldást. Ha lesújtott az Úr akár bajjal akár halállal, akkor az abból való felemelkedést és megnyugvást az ő akaratában, azt az élményt, hogy mindenek felett van Valaki, akinek hatalma van az élet vége fölött is, s Akihez menekülünk majd mi is, ha eljön a végóránk. Nézzed mindig a pozitívumot, s ne engedd, hogy a kétség felébredjen benned azok miatt, akik életedet megnehezítették az elmúlt évben.

Istent mi állítólag szeretjük, a magunk módján. Karácsony azt mondja nekünk, hogy Isten szeret bennünket a Maga módján, amelyik minden emberi értelmet felülhalad, és minden emberi érzelmet felülmúl. Ha emberi módon szóltunk is, ha emberi eszméket soroltunk is fel itt, akkor is vegyük észre, hogy karácsony üzenetei mégis Istentől erednek, akinek egyik fontos adománya az is, hogy embereket ad emberek mellé, hogy azok által mutathassa meg az ő gondviselését irányunkban.

Áldott ünnepeket kívánunk! Isten szeretetének felismerését!

(Hitből Élünk)

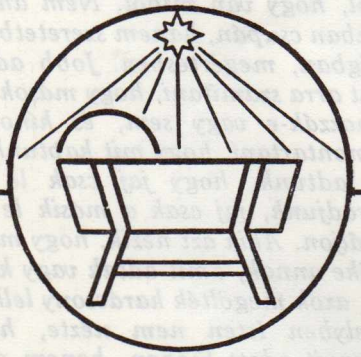

JÁSZOL AZ ÁGYA . . .

Jászol az ágya, takarója alom;
Zsenge virágszál sanyarú avaron.
Nincs ami ója,
Csak az egyszerű pólya.
Mégis Övé már
A világhatalom!

Scholz László

Túrmezei Erzsébet:

Virágok a jászol körül

Amikor a kis Jézus megszületett, Betlehem mezőin illatoztak, tarkálltak a virágok. Felénk meg fehér tél van karácsonykor. A mi virágaink, szegénykék, mindig kimaradnak a karácsonyi örömből.

Mi lenne, ha egyszer karácsony este felébredhetnének téli álmukból? Ha körülvehetnék tarkán, illatosan a kis Jézus jászolbölcsőjét és köszönthetnék Őt? Megpróbálom leírni, mit is mondanának neki!

Hóvirág:

Kis hóvirág, csilingelek
jászolbölcsőd előtt neked.
A tavaszt Te hozod, tudom.
Köszöntlek, édes Jézusom!

Ibolya:

Kis ibolya, imádkozom,
és az illatomat hozom.
Szereted a kicsinyeket,
azért örülök úgy neked.
Kicsi lettél, mint én vagyok,
pedig Te vagy a legnagyobb.
Tiéd a föld, tiéd az ég.
Hadd legyek én is a tiéd!

Nefelejcs:

Kék nefelejcs is rádnevet.
Kis Jézus, de szép a neved!
Olyan szívet vidámító:
Jézus, Jézus! Szabadító!
Tudom, Te azt se feleded,
ki elfelejti nevedet.
Segíts el nem felejteni,
imádattal kiejteni!
Vigyázz ránk, oltalmadba rejts!
S ne felejts minket! Ne felejts!

Árvácska:

Azért jöttél, hogy idelenn
a földön árva ne legyen.
Kis Jézus, köszönöm neked.
Hadd maradjak mindig veled!
Ha szereteted rámragyog,
árvácska többé nem vagyok.

Harangvirág:

Harangvirág, mit se hozok,
de boldogan harangozok:
Kicsinyek, nagyok, jöjjetek!
A jászol köré gyűljetek!
Hívogat zengő harangszó:
Megszületett a Megváltó!

Margaréta:

Én harangozni se tudok,
de jászlad elé borulok.
Kis Jézus egyformán szeret
minden virágot, gyermeket.
Vadvirág is kedves neki.
Margarétát is szereti.

Napraforgó:

Kis Jézus, üdvözölve légy!
Hadd fordulok mindég feléd!
Hiszen Te vagy az én napom.
De jó, hogy fényed láthatom,
sugaraidat nézhetem,
hogy felragyogtál énnekem!
Bár sokan megláthatnának még,
sokan fordulnának feléd!
Boldogok lennének, tudom,
fénylő napom, kis Jézusom!

Rózsa:

A rózsák is köszöntenek,
szép rózsabimbó, tégedet.
Te nem lankadsz, nem hervadsz el.
Ma ég-föld rólad énekel.
Mi elhullunk, elhervadunk,
de boldogan hálát adunk,
égi rózsabimbó neked.
Te hozol örök életet!

És akkor elénekelnék a kis virágok énekeskönyvünk szép karácsonyi énekét a jászol körül:

Amily kicsiny e rózsa,
Oly édes illata.
Amerre fényét szórja,
Tűnik az éjszaka.
Isten és ember Ő,
Megment bűntől, haláltól,
Igaz, Üdvözítő!

(727,3.)

És boldogok lennének, hogy ők sem maradtak ki a karácsonyi örömből!

Clevelandi Első Egyházunk 70 éves

Néha úgy szórjuk gondolatainkban az évszámokat, mint a kisgyermek a tengerpart homokszemeit. Sokszor még el sem tudjuk képzelni, hogy az, amit mának nevezünk, milyen megelőző okokból formálódott azzá, amivé lett. Talán most, hogy ez az ország a második század ünnepi évét üli s történelmének egyes mozzanatait domborítják ki az emlékezések, látjuk, hogy egyes események miként alakították sorsát új irányba, s vele együtt a mi életünket is.

Ha meggondoljuk, hogy magyar gyülekezeteink a nemzetté alakulás éveitől az egyharmad úton együtt élték át ezzel az országgal annak örömeit, fejlődését, de csalódásait és tévedéseit is, akkor világos, hogy nem tekinthetjük magunkat jöttmenteknek, mert hiszen eggyé lettünk vele és osztoztunk jogaiban és felelősséghordozásában. A mi templomaink falán is ott vannak a hősök névsorai és magyar népünk azok között volt, akik e nagy nemzet építői voltak.

Egyházaink nemcsak tanúi voltak a nemzeti élet legutóbbi harmadának, hanem a válságok idején szolgálatuk napfény és gyógyító ír volt. Ezt az évszámok felsorolásával és az eseményekhez fűzött kommentárokkal könnyen lehetne bizonyítani. De talán az illusztrálná legjobban egyházaink szerepét, ha azt a megbékélés szigeteihez hasonlítanánk. Itt futottak össze az élet hajótöröttjei, az üldözöttek, a hazátlanná váltak seregei. A csüggedés, keserűség és sokszor a harag magasracsapó lángjával, hogy azután megbéküljenek abban a tudatban, hogy Isten nem elpusztítani kívánja a tévelygőket, hanem megjavítani. Ezt a szolgálatot az egyház minden ember felé odakínálja, hogy a megtért bűnös a kibékülés jegyében és Jézus Krisztus nevében beleépülhessen az emberiség testvéri közösségébe. Az egyház sohasem volt és nem is lehet öncélú szervezet, szolgálata legalább annyira irányul a kívülállók, mint saját tagjai felé. Ezért, amikor a 70. évfordulóhoz érkezett egyház ünnepelt, az ünneplésben a többi magyar közösség is részt vett, annak megérzésével, hogy az Egyház a társadalom és a nemzet életének is nélkülözhetetlen erkölcsi alapja.

Lehet, hogy erről könnyen megfeledkezünk, de minden egyházunk elmondhatja azt, hogy alig van bevándorló honfitársaink között olyan, aki valamilyen formában igénybe ne vette volna szolgálatát. Mindezt megköszönni és elismerni adott lehetőséget a november 14-i jubileumi ünnepség. A jelenleg lelkész nélküli gyülekezet a szokottnál talán kevesebb előkészülettel, de annál lelkesebben jubilált.

A hálaadó istentiszteleten kb. 150 főnyi templomi gyülekezet hallgatta Brachna Gábor főesperes, az egyház volt lelkésze igehirdetését. A jubileumi ebéden résztvevők száma meghaladta a 250-et. Mihály Ernő algondnok, műsorvezető mutatta be a megjelent lelkészeket és egyesületi delegátusokat. Ünnepi beszédet mondtak: dr. Tenki Tibor és Bolla Teodor presbiterek. Nagy tetszéssel fogadták néhai dr. Leffler Andor unokája, Szabó Károly hegedűszámait, akit édesanyja, Szabóné Leffler Erzsébet kísért zongorán. Nt. Brachna Gábor köszöntötte az 1910-es első konfirmandus csoport még életben levő két tagját: Mrs. Rose Barnhauff és Menyhért Kálmánnét; továbbá az 1906 óta köztünk levő alapító tagokat: Bendes Lajosnét, Drenko Jánosnét, Kish Istvánnét, Nyári Mártonnét, Németh Pált és Tóth Sándornét. Ez utóbbi válaszában néhány szóval visszaemlékezett a gyülekezet volt lelkészeire: Ruzsa Istvánra, Ruzsa Lászlóra, dr. Leffler Andorra és Brachna Gáborra. Az Oltáregylet ajándékát Balatoni Károlyné elnökük adta át. További üdvözlő szavakat mondtak: Felméri László és Molnár Albert. Az ünnepély dr. Szabó István ref. lelkész imádságával ért véget.

Ünnepi megemlékezésünkön az Egyház Urának adtunk hálát 70 esztendő szolgálatáért, és Tőle nyertünk reménységet a jövendőre. Mert az egyház öröme nem az, hogy sokáig éljen, hanem az, hogy sokáig és sokaknak szolgálhatott.

bg/ji

LUTHER-RÓZSA JELVÉNY KAPHATÓ!

Magyarországon az evangélikusok ismertető jele volt a Luther-rózsa jelvény, melyet hittestvéreink büszkén viselték. Olvasóink régi kívánságának tettünk eleget, amikor sikerült beszereznünk ebből az Amerikában nehezen kapható jelvényből. Mivel csak korlátolt mennyiség áll rendelkezésünkre, ajánlatos a rendelést hamarosan beküldeni. A szépkiállítású jelvények arany alapon, négyszínű zománcozással készültek. 2 féle kapható: az egyik feltűzhető, a másik gomblyukba helyezhető csavaros. Rendelésnél kérjük annak megjelölését, hogy TŰVEL vagy CSAVARRAL kívánják-e a jelvényt. A Luther-rózsákat elsőosztályú postával, darabonként 2.00 DOLLÁROS ÁRBAN szállítjuk. A csekkre, vagy postautalványra ezt kell írni: ERŐS VÁR. Cím: P. O. Box 02148, CLEVELAND, OH 44102.

Our BUSINESS REPLY ENVELOPES discontinued. Please put a First Class stamp on the return envelope to Erős Vár.

A postai szállítási költségek drasztikus emelkedése mellett az amerikai posta legújabb intézkedése azt is lehetetlenné tette, hogy az előfizetések megújítására az eddig szokásos bélyegmentes válaszborítékot csatoljuk a laphoz. A válaszborítékrendszer alapköltsége kis lapunk számára is ugyanannyiba kerülne, mint a milliós példányszámban szétküldött magazinoké. Ez azt jelentené, hogy a mi költségünk darabonként EGY DOLLÁR 40 CENTET is elérne! Az előfizetés megújításának megkönnyítésére ezentúl is mellékelünk a lejárat hónapjában válaszborítékot, de arra 13 centes bélyeget kell ragasztani. (Egyelőre, amíg el nem fogynak, a már kinyomtatott régi borítékokat használjuk fel, de a "Business Reply Envelope" jelzés át lesz húzva, s így a bélyeg nélkül feladott küldeményt a posta visszaküldi, vagy megsemmisíti.)

ERŐS VÁR
AMERIKAI MAGYAR EVANGÉLIKUSOK LAPJA
A "Lutheran Church in America" Magyar Konferenciájának lapja.
Szerkesztő és kiadó:
Juhász Imre
Munkatársak:
a magyar evangélikus lelkészek.

"ERŐS VÁR"
"MIGHTY FORTRESS")
P. O. Box 02148, Cleveland, Ohio 44102
Published by the Hungarian Conference of the Lutheran Church in America.
Issued bi-monthly: February, April, June, August, October and December.
No. 6. (187) Vol. 42.
DECEMBER 1976
Subscription: $3.00 a year.
Second-class postage paid at Cleveland, Ohio.

FONTOS!

Minden szerkesztőségi anyag, kézirat, gyülekezeti hír, úgyszintén a lappal kapcsolatos minden levelezés, előfizetés és adomány erre a címre küldendő:
"ERŐS VÁR"
P. O. BOX 02148
CLEVELAND, OHIO 44102

Az "ERŐS VÁR" előfizetési díja egy évre csak 3 dollár. Szíveskedjenek a lejárt előfizetéseket késedelem nélkül beküldeni a fenti címre.

Be nem jelentett címváltozás esetén a posta a kézbesíthetetlen újságot megsemmisíti, a kiadóhivatalnak pedig külön portót kell fizetnie. Erre a költségre különösen nem-előfizetők, késedelmező előfizetők, vagy többéves hátralékban lévők esetében nehéz fedezetet találni.

Ezért kérjük olvasóinkat, hogy minden esetben pontosan adják meg címüket a "Zip Code" szám feltüntetésével együtt! Az újságot "Zip Code" szám nélkül nem kézbesíti a posta. Címközlésnél tüntessék fel az utca megjelölését is; pl. St., Rd., Ave. Ugyanis egyes postai zónákban azonos nevű utcákat csak így lehet megkülönböztetni.

Printed by
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

Tágabb látóhatár felé 1977-ben!

Megszoktuk már, hogy a bevándoroltak gyülekezeteiről csak lehangoló dolgokat írjunk. Mintha az öregedéshez hozzá tartoznék egy lelki szenilitás, amelyik görcsösen ragaszkodik a múlthoz, mintegy letűnt hőskornak dicsőbb emlékeihez. Hála Istennek, ez nincs mindig így és nem is kell így lennie. A mostanában előszeretettel "ethnic" jelzővel illetett gyülekezeteink nagyrésze sokat veszített ifjú évei erejéből, sajátos nemzeti színéből. És ahol a gyülekezet meggyöpösödött és nem tudott, vagy nem volt képes új szolgálati területét megtalálni vagy a régit kibővíteni, ott bizony a hulló és sárguló leveleket már nem fogja a holnapok tavasza új rügyezésre fakasztani. Ahol viszont lépést tartott vagy tarthatott a gyülekezet az új időkkel, ott meglepő fejlődést, biztató színeket találunk és tágabb távlatú látóhatárra bukkanunk.

Az Erős Vár hírei között találják meg olvasóink a jelentést arról, hogy egy Szt. Tamás nevű clevelandi gyülekezet, ahol Bernhardt Béla a lelkipásztor, magára vállalta az egyik argentínai missziói gyülekezet munkájának anyagi támogatását. Mi ebben a különös? Először is az, hogy Szt. Tamás Erdélyből kivándorolt szász evangélikusok gyülekezete. Lelkészük viszont magyar. Az argentínai gyülekezet lelkésze is magyar: v. Hefty László, aki magyar és spanyol missziói szolgálatot végez idegen országban. De mindenek felett tudnunk kell, hogy nem mindig volt ilyen természetes a szászok és magyarok megértő viszonya. A kivándorló gyülekezetek nem mindig gondoltak közegyházi dolgokra és ha igen, akkor is a múltban mindig volt valami szűkkeblűség, amelyik ritkán gondolt a gyülekezet keretein túl fekvő szolgálatokra vagy pláne, ha az fajtánkon kívüli testvérek ügye volt. Szt. Tamás is bevándoroltak gyülekezete, ahol ugyanúgy elhalkulóban van az anyanyelv, mint többi gyülekezeteinkben. De van benne továbbfejlődés és megmaradt a hit és az abban rejlő erő, mely tud szeretni és szolgálni nem csupán ott, ahol nem térhet ki előle, de ott is ahová Isten akarata küldi.

Köszönjük Szt. Tamásnak és lelkipásztorának ezt a példát nyújtó döntését. Értékét méginkább érezzük akkor, ha tudomásul vesszük azt, hogy erre a szolgálatra az Egyetemes Egyház csak akkor ad engedélyt, ha a közegyházi járulékokat (benevolence) a gyülekezet külön száz-százalékban befizette az előző évben. Köszönjük az útmutatást, mert bebizonyította azt, hogy akik nem esnek bele a holt-tenger önző és halált hozó állóvizébe, hanem merészelnek tágabb horizontban gondolkozni Isten világáról, azoknak nemcsak gyülekezeti életük virágzik, de az életük is gazdagabb. Testvérekre találnak azokban, akikről talán eddig mégcsak nem is tudtak. Bárha egy ilyen megújuláson tudnának átmenni Amerikai Magyar Ev. Konferenciánk gyülekezetei is.

Próbáljuk megtenni új szívvel az újesztendőben, Jézusban való megújulással azt, amire csak képesek vagyunk, tovább növekedve tágabb látóhatár felé!

Áldott új esztendőt kíván Jézus nevében az Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia,

Brachna Gábor főesperes.

ÚJ ESZTENDŐ

Új esztendő, vígságszerző
Most kezd újulni,
Újulása víg örömet
Most kezd hirdetni.

Hirdeti már a Messiást
Eljöttnek lenni,
Legyetek a nagy Istennek
Mind új hívei.

Alsó kék ég, felső szép ég,
Dicsérd Uradat,
Urad áldjad, menny, föld, tenger,
Te megtartódat!

Megtartódnak, táplálódnak
Mondj hozsannákat.
Hozsanna néked Úr Jézus,
Adj víg napokat!

Áldott Jézus, dicső Krisztus,
Kedvezz népednek,
Bor-búzával, bő terméssel
Látogasd őket!

(Hajdúsági népi ének, *Bartók Béla* gyűjtéséből.)

NT. EGYED ALADÁR

emlékére bronztáblát helyeztek el a nyugat-clevelandi templom előcsarnokában október 31-én.

Az emléktábla felirata:

KRISZTUS KÖVETSÉGBEN JÁRT KÖZÖTTÜNK...
NT. EGYED ALADÁR
EV. FŐESPERES
1890—1974
HÁLÁS EMLÉKEZÉSSEL
A NYUGAT-CLEVELANDI
MAGYAR EVANGÉLIKUS EGYHÁZ
1976. REFORMÁCIÓ ÜNNEPÉN

Az avatási aktus. — Juhász Imre lelkész mellett özv. Egyed Aladárné és unokája áll.

v. Kemes László gyülekezeti gondnok segédkezik az emléktábla leleplezésénél.

(Lendvay foto)

H. Németh István:

HALLÓ, KI BESZÉL?

— Halló!

— Halló Sanyikám, itt Lickó beszél. Van szabad asztaluk valamelyik sarokban? Pocsékul érzem magam itthon egyedül karácsony este. Ha még tíz percig itthon kell maradnom, agyon bőgöm magamat. Milyen a hangulat maguknál? Sok a vendég? Nem bánom, ha nem is tud asztalt szerezni, csak egy széket adjon, meg egy üveg töményet, csak ne kelljen itthon a négy falat néznem. Tegye meg Sanyi, nem kívánom ingyen!

— Halló! Hogy mi? Csak egy asztala van, az is kell magának? Sanyikám, ne vicceljen, a többi huszonkilenc asztalt elfoglalták talán? Mindig csak egy asztala volt? Hát kivel beszélek? Nem a Sanyival? Ó, bocsánat, azt hittem, hogy a főpincér Sanyi. Szóval téves kapcsolás. Úgy látszik, mellé tárcsáztam! Bocsánat mégegyszer, ne haragudjon! Nem haragszik? Köszönöm, nagyon kedves. Tessék. Hogy mit? Vezeklésül ne tegyem le a kagylót? Dehát miért? Áhá! Karácsonyi ajándék. Nem bánom, de a nevem nem mondom meg, és találkozóra sem megyek el.

— Maga is egyedül van? Mindig, vagy csak most? Szóval agglegény! No, jól van, az aggot visszavonom. Mennyi? Harmincéves? Én huszonnégy. Tisztviselőnő vagyok, csinosnak mondanak, és egy szál rokonom sincs a városban. Nincs vőlegényem, nem kívánok férjhez menni, anyám meghalt öt éve, apám megnősült, vidéken élnek, boldogok, ha nem látnak. Én meg élek a nagyvilágba, és nem tartozom senkihez. Mielőtt akármit mondana, magához sem akarok tartozni. Nem szorulok könyöradományra.

— Nem mondhatom, hogy valami udvarias, dehát egy vezeklőnek sokat kell tűrnie. Egyszóval nem hazudtam, sajnos ez a nagy helyzet. Akarja, hogy megesküdjem rá? Vagy szegény anyám emlékére? Jó, jó, nem esküszöm. Karácsony van, igazat mondok, nem akarom, hogy haragudjon a Jézuska! Maga is mondjon igazat, ezt adja nekem ajándékul.

— Igen, figyelek. Harmincéves, mérnök, sportol, nőtlen, és szegény, mint a templom egere. Ezt az utóbbit nem hiszem. Hja azért, — az építkezés mindig leégés. Maga tervezte? Biztosan szép lehet. Kinek építi, ki lesz benne a ház úrnője? Ezt csak úgy mondja most, biztosan megvan már a jelölt. Jó, jó, igazat mondunk, nem kételkedünk. Ha nincs, hát nincs! Egyet tudok, én nem leszek!

Van karácsonyfája? Az nem számít, egy fenyőág is karácsonyfa. Nekem van egy szép kis karácsonyfám, tíz gyertyával, fél kiló szaloncukorral. Három kicsi csomag van a fa alatt, de nem bontottam ki, mert tudom, mi van bennük. Én vettem magamnak délelőtt. Muszáj valamit dekorálni karácsony estére, mert ha még ez sem lenne, hát eláshatnám magam. Nem, nem, csak magamnak csináltam. Enélkül nincs karácsony. Bejglit is vettem, de nem ettem belőle. Itt a karácsony minden kelléke, de nem használ semmit.

— Bőgni tudnék, mondjon valami vigasztalót! Mindent unok! Unom a nyárspolgárokat, szalvétával a nyakukban, a karácsonyi vacsora romjainál. Unom a széplelkeket, akik előkészítették a karácsonyi népdalokat és orgonaszámokat a lemezjátszó mellé. Unom a szellemes, cinikus frátereket, akik halandzsáznak össze-vissza. Unom a televízió-emésztőket, az autó-bolondokat. A hívőket is unom, mert egy sem váltja meg közülük a világot. Magamat unom a legjobban, mert, mert csak élek egyik napról a másikra, és gyűjtöm az éveket a nyugdíjhoz. Az Isten áldja meg, mondjon már valamit, mert leteszem a kagylót!

— Hát . . . mi? Ezt most miért mondta? Miket hirdet itt maga nekem? Nagy örömöt? Megtartót? Ne fűzzön csúfot belőlem, mert

olyat mondok, hogy mindjárt maga fejezi be a beszélgetést. Ne prédikáljon nekem, nem vagyunk a templomban, nem vagyok már gyerek! Hát persze, hogy ismerem. Ez a karácsonyi evangélium! Fújtam a konfirmációmon. No, jó, jó nem akarom megbántani, jót akart, szép karácsonyi mondás ez. De nekem nem szentige kell most, hanem segítség! Kegyetlenül fáj a szívem, megmondtam, hogy miért, erre feleljen! Vagy terelje el a figyelmemet rólal, mondjon valami szellemeset, valami felvillanyozót, mert bizony Isten leugrom a második emeletről.

— Nem, nem, ha mondom! Nem bántott meg senki sem. Nem érzelgek a nagy világba, csak ma este kong körülöttem minden, és egy értelmes gondolat se jut eszembe. Templomba nem megyek, anyám halála óta csak néhányszor voltam benn, de nem bírtam ki sokáig. El akartam ma menni valahová, elbújni egy szórakozóhely tömegébe, inni akartam valami erőset, hogy ne kelljen gondolkodnom. Elfáradtam abba, hogy tartsam magamat. Úristen, de fáradt vagyok! Elvesztettem a lábam alól a talajt!

— Már megint! . . . álljon meg, álljon meg, ezt én is tudom. Elfújhatom magának a második felét —, „— egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen". Most boldog? Nem vagyok én vallástalan, ha már nem is bújom a templomokat. Hiszek abban, hogy kell valakinek lennie felettünk, dehát hol van Az ilyenkor? Egyedül vagyok, minden összekuszálódott bennem. Elromlott a rádióm is, olyan süket, mint az életem.

— Nem tudom, miért mondom el mindezt magának. Tudja, hogy szégyellném magam a hivatalban, ha ezt hallanák a többiek? Ők úgy ismernek, mint a jópofa nőt, aki minden heccben részt vesz, kiegyensúlyozott, csinos, jó táncos és nincs elhanyagolva. Azután karácsonyestén kiderül, hogy ez a mutatós lány belül üres. Na, tisztelt úr, erre mondjon egy szép idézetet!

— „Nagy örömöt hirdetek", — igen, hallom, nem is tudom miért hallgatom, — „Megtartó született . . ." Hát akkor most tartson meg engem is! Tessék, hagyom, semmi kifogásom ellene! — Kész vagyok hinni is benne, csak lássak valami értelmet az életemben. Most mutassa meg, hogy szeret. Már régen megmutatta? Hol? Szóval a kereszten. Másutt nem? Igen, hallom, A húsvéti sírban. Persze, hogy tudom. Feltámadott! Igen, azt is. Él! Rendben van. De rajtam hogy segít? És ez mit segít? Talán személyesen idejön és megsimogat, mint . . . mint az édesanyám valamikor?

— Ne beszéljen lehetetlenséget! Hát hogyan simogathat meg telefonon keresztül az Isten? És hogyan húzhat ki a mélyből néhány szentigével?

— Nahát ez fantasztikus! Magára bízta az én helyrerázódásomat! Talán a telefonközpont a mennyekbe kapcsolta a vonalamat?

— Halló! Miért hallgat? Ne tegye le, az Istenre kérem! Most nem hagyhat el, ha egyszer Magára vagyok bízva! No, kérem szépen. Hátha igaza van!

— Mit mondjak Maga után! Jó, mondom.

— Hiszek, Uram, segíts az én hitetlenségemben!

— Ó, Istenem!

— Mondjon még valamit abból, amit Magára bízott. Várjon felírom. Igen, itt a papír, ceruza, írom. — Hívj segítségül, engem — igen, értem — a nyomorúság idején, — mondja csak tovább, — én meghallgatlak téged — lehet gyorsabban — és te dicsőítesz engem. Ezt nekem ígérte?

— Várjon egy kicsit. A könyvespolcom hátulján van egy Biblia. Még az édesanyámé volt. Megvan. Ő minden nap olvasta. Az utolsó napon is. Hogy melyik oldalon? Éppen ott a könyvjelző. Hogy hol? Lukács evangéliumánál, . . . a második résznél. Melyiket olvassam? Jó, a tizedik verset.

— *Ne féljetek . . . íme hirdetek nektek nagy örömet . . . amely minden népnek öröme lészen* — drága édesanyám, nem látom ? betűket, — *született néktek Megtartó* — de tudtad ezt Édes — *az Úr Krisztus a Dávid városában.*

— Mindjárt, mindjárt . . . várjon egy kicsit legyen szíves. A zsebkendőm . . .

— Mondja csak kedves barátom . . . Maga találkozott már a Megtartóval? Ma is? Hadd kérjem meg valamire, írja fel a telefonszámomat . . . Jól hallotta a számokat? És kérem hívjon fel holnap ilyenkor. Úgy-e, megteszi? Nem hagyhat félúton Bethlehemig.

(*Kalásztépés, 1973*)

AZ EGYHÁZ HÍREI

Magyarország

*** A Keresztyén Ifjúsági Egyesület (YMCA; Magyarországon be van tiltva a működése) november elején világkonferenciát rendezett az USA-beli Palacios városban (TX). Azon résztvett a Keresztyén Békekonferencia megfigyelőjeként Reuss András lelkész, az Ev. Egyház külügyi titkára is.**

*** Irsán a templomépítés 175., Szügyön Záborszky Csaba lelkész felszentelésének 25. évfordulóját ünnepelte, Angyalföldön új orgonát vett ünnepélyesen használatba az ev. gyülekezet.**

*** Gerendáson Huley Alfréd az ev. gyülekezet új lelkésze; Putnokon lelkésszé szentelték és gyülekezeti szolgálatba beiktatták Pintér Károlyné lelkészi munkatársat; Nyíregyházán Balicza Ivánt szentelték ev. lelkészszé.**

*** Október második felében az Ev. Egyház vendége volt dr. Carl Mau, az Ev. Világszöv. főtitkára.**

*** Huszonöt éve annak, hogy az Ev. Teol. Akadémia Sopronból Budapestre költözött.**

*** A Szabadegyházak Tanácsának Lelkészképző Intézete tíz éve áll fenn.**

*** Megemlékeztek Kutas Kálmán ev. lelkész felszentelésének 65. évfordulójáról; évfolyamából egyedül ő van még életben.**

*** Gáncs Péter ev. segédlelkészt a Magyarországi Ökumenikus Tanácshoz helyezték át szolgálatra.**

*** A "vasfüggöny" mögött egyedül Budapesten működik rabbiképző intézet; 15 hallgatója közül 12 magyar, 3 orosz.**

Finnország

* A turkui érsekség alapításának 700. és finn országos (ev.) zsinat alakulásának 100. évfordulóját ünnepelték.

* A finn (ev.) zsinat bár nem szavazta meg nők lelkésszé való szentelhetését, kimondta, hogy nők lelkészi szolgálata ellen nincsen hitelvi ellenvetése, s nekik lektori minősítésben széleskörű jogokat biztosított.

Hírközlő: **Bernhardt Béla.**

Ekkor tanultam meg, hogy nem szolgálunk rá Isten kegyelmére . . .

Nem sokkal karácsony előtt történt. Egy távolabbi szórványomban voltam beteglátogatásokon, és történetesen egy asszony ágyánál álltam, aki gyógyíthatatlan beteg volt. Elmeséltem neki többek között azt is, hogy családomban az a gondom, hogy egyik fiam olyan bizonyítványt hozott haza félévkor, amely messze képessége alatt van. Egészen lusta volt. Azt mondtam a fiamnak: "Ezzel a bizonyítvánnyal eljátszottad karácsonyi kívánságod teljesítését, tehát a forrón áhított kerékpárt nem kapod meg." Nagy csodálkozó szemekkel tekintett rám ekkor ez a beteg asszony és így szólt: "Hogyan, tisztelendő úr, maga karácsonykor akarja megbüntetni a fiát? Nemde éppen azt kellene a karácsonyi ünnepnek világossá tennie, hogy Isten minket teljesen érdemtelenül ajándékozott meg jóságával, és Istenünk irántunk tanúsított szeretetének vissza kell tükröződnie még azokban az ajándékokban is, amiket gyermekeinknek adunk? Büntesse meg a fiát akkor és úgy, ahogyan jónak látja, de ne karácsonykor!" Meg kell mondanom, hogy ennek a szerető asszonynak és egyben komoly keresztyénnek a szavai nagy hatást gyakoroltak rám. Így válaszoltam neki: "Magának van igaza, a fiú megkapja a karácsonyi ajándékot; de el kell jönnie ide a maga beteg-ágyához és megköszönni, hogy közbenjárt dédelgetett kívánságának megvalósulásában."

Elérkezett a karácsonyest. Fiunk számára csak néhány kisebb ajándékot tettünk az asztalra. De az ünnepi vacsora előtt egy cédulát csúsztattam a tányérja alá a következő szöveggel: "Meg nem érdemelten egy kerékpár, ahogyan Mennyei Atyánk kegyelmére sem szolgáltunk rá." A családi ünnep után jött az ajándékosztás a karácsonyfánál. Mindegyik gyerek az asztalához ment. Jancsink megnézte ajándékait, de nem tudott nekik különösen örülni. Így szóltam hozzá: "Nos, mindent megnéztél?" Egy pillantást vetett mégegyszer dolgaira: "Mindent". "Emeld fel csak a tányérodat!" Megtalálta a cédulát. "Menj félre egy kissé és olvasd el, mi van rajta." Óvatosan mögéje léptem. Észrevettem, hogy olvasás közben erős felindultság kerítette hatalmába. Hozzám lépett és rámemelte ragyogó tekintetét: "Apám!" Csak ennyit mondott, de ebben az egy szóban benne volt szívének kiáradó boldogsága. Átölelt. Azután együtt behoztuk a kerékpárt, amit eldugtam egy külső helyiségben. — A következő bizonyítvány sokkal jobb volt . . .

Ezen az estén tanultam meg, hogy mit jelent Isten meg nem érdemelt kegyelme, és hogy karácsony ünnepén minden körülmények között az evangéliumot, Isten ajándékozó szeretetének örvendetes üzenetét kell hirdetnünk.

Németből fordította: *Göllner Pál.*

AZ EGYHÁZ HÍREI

Evangélikus Világszövetség

* Korábbi folyamatos elutasítás miatt derült égből való villámcsapásként hatott a moszkvai egyházügyi hivatalból adott engedély, hogy dr. Paul Hansen, az EVSZ európai titkára meglátogathatta a Szibériába áttelepített volganémetek egy csoportját. Ez a kapcsolatfelvétel mindkét részről nagy örömet váltott ki. 1977 májusában dr. Hansen ismét Szibériába utazhat. Addig is megengedik, hogy a németajkú lakosság részére Bibliákat küldjenek be és szóba került, hogy a lettországi Rigában németnyelvű teológiai professzorátust létesítenek a szibériai németek lelkigondozásának a biztosítására. Úgy hírlik, hogy ezt az engedélyt a tavaly Nairobiban elhangzott és jövőre Dar-esz-Szalámban elhangozható kritika eredményezte. Mind az Egyházak Világtanácsa, mind az Evangélikus Világszövetség közvetlenül van érdekelve a Szovjetunióban való vallásszabadság-korlátozás kérdésében.

Egyesült Államok

* A clevelandi (OH) Szent Tamás Ev. Egyház — melynek Bernhardt Béla, az Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia pénztárosa a lelkésze — hálaadásul félévszázados fennállásáért missziós munka támogatására kötelezte el magát: v. Hefty László Buenos Aires-i magyar ev. lelkész missziói szolgálatát karolja fel a következő évekre. A gyülekezet azonban nem magyar, hanem erdélyi szász eredetre tekint vissza.

GYÜLEKEZETI HÍREK

CLEVELAND—ELSŐ

Adminisztrátor: *Juhász Imre*

Beszolgál: *Brachna Gábor*

Templom és lelkészi hivatal: 2836 East Blvd. (44104). Tel.: (216) 721-7074. Brachna Gábor ny. lelkész: 476-9144. Juhász Imre adm.-lelkész: 961-6895. Vasárnapi istentiszteletek: angol 9:45, magyar 11 órakor.

Szépszámú gyülekezet jelenlétében emlékeztünk meg nov. 14-én 70. jubileumunkról. Az ünnepség lefolyásáról tudósítást olvashatunk a lap más helyén. — Legutóbb hibásan közöltük az újonnan megválasztott algondnokok nevét, helyesen: Mihály Ernő. — Az év vége közeledtével híveink figyelmébe ajánljuk a gyülekezet súlyos anyagi helyzetét, mely onnan ered, hogy sokak templomlátogatása és adakozása erősen lecsökkent az utóbbi hónapokban. — Kórházi kezelésben részesültek legutóbb: Dendel Gyula és Fehér Mihály testvéreink. — November 24-én temettük el Guenther Frederic testvérünket, ki 69 éves korában tért vissza Teremtő Urához.

Karácsonyi ünnepi istentiszteleteink rendje: dec. 24-én, pénteken éjjel 11-kor gyertyafényes angol (úrv.); dec. 25-én, szombaton ünnepi magyar istentisztelet de. 11-kor (úrv.); dec. 26-án mindkét istentisztelet a szokásos vasárnapi időben. Ó-év este és újévkor nem tartunk istentiszteletet. Január 2-án 9:45-kor angol, 11-kor magyar.

CLEVELAND—NYUGAT

Lelkész: Juhász Imre

Templom: W. 98 & Denison Ave. — Lelkészi hivatal: 3245 W. 98th St. (44102). Tel.: 961-6895. — Istentisztelet minden vasárnap de. 9:30-kor angolul, 10:45-kor magyarul. — Úrvacsoraosztás minden hónap első vasárnapján és az ünnepnapokon.

Vasárnapi iskola de. 9:30-kor angol, 10:45-kor magyar nyelven.

Október folyamán vasárnaponként átlagosan 89 hívünk vette igénybe az egyház igehirdető és tanító szolgálatát. Novemberben a vasárnapi átlag 84 volt. — A reformáció ünnepén lepleztük le a Nt. Egyed Aladár emlékére a templom előcsarnokában elhelyezett bronztáblát. A templom közepét a bejárattól az oltárig drámai szépségű új futószőnyeg díszíti, mely Volosin

SECOND CLASS PUBLICATION.
POSTMASTER: SEND FORM 3579 TO
ERŐS VÁR
BOX 02148, CLEVELAND, OH 44102.

Lenke testvérünk kegyes adománya, 800 dollárt meghaladó értékben.

Idei bazárunk szép anyagi eredménye megközelíti az 1400 dollárt. A bazár-ebéden nagyszámú közönség ünnepelte Ignátz Jánosnét, az Oltáregylet 12 év után nyugalomba vonuló elnökét, kinek ajándékot és elismerő oklevelet nyújtottunk át.

Egyházi épületeink folytatólagos és intenzív javítási-karbantartási munkái során a lenti nagyterem festése elkészült. A rendkívüli javítási kiadások fedezésére híveink további bőkezű adakozására van szükség!

Betegeink, akik az elmúlt hetekben kórházi kezelésben részesültek: Taylor Wilma, Simonka Györgyné és Yancho Borbála. — Eltemettük okt. 28-án a hernádnémeti születésű Nagy István testvérünket 81 éves korában.

Magyar- és angolnyelvű vasárnapi iskolánk közös karácsonyi ünnepélye dec. 19-én, vasárnap du. 4 órakor lesz az egyház nagytermében. *Ünnepi istentiszteleteink*: dec. 24-én (péntek) éjjel 11-kor gyertyafényes angol (úrv.); dec. 25-én, karácsony első ünnepén de. 10:45-kor magyar (úrv.); dec. 26-án, kar. 2. ünnepén, a vasárnapi rend szerint, de csak a magyaron lesz úrvacsora. Január 1-én, szombat de. 10:45-kor újévi magyar istentisztelet lesz. — Az évi közgyűlés és tisztviselőválasztás ideje: jan. 16-án, vasárnap, a 9:30-kor kezdődő közös angol—magyar istentisztelet után, az alsó nagyteremben, kb. 10:30-as kezdettel. A beiktatás és a szokásos tisztviselői ebéd jan. 23-án lesz.

NEW YORK

Diakónus: *dr. Regős Péter*

Magyarnyelvű istentiszteleteinket minden hó 2. és 4. vasárnapján de. 11 órakor tartjuk a Szt. Péter Ev. Egyházi Központ kápolnájában, 641 Lexington Avenue. Diakónus telefonszáma az esti órákban: (212) 533-4257.

Az Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia megbízása és a Szt. Péter Ev. Egyház jóváhagyása alapján dr. Regős Péter diakónus tartja istentiszteleteinket. A Downes Communications épületben levő egyházi központ bejárata az 54. utcán van. Mivel ez üzletház, vasárnap a bejáratnál csengetni kell és a biztonsági tiszt listáján nevünket beírni. A felvonóval menjünk a hatodik emeletre, ahol az evangélikus kápolna van. (A Szt. Péter egyház 9 milliós új temploma, istentiszteleteink jövőbeli állandó helye, 1977 őszén készül el.)

Dr. Regős Péter 58 éves, nős, a soproni Teológiai Akadémia volt hallgatója, aki korábban már néhai Varga László lelkész betegsége idején egy évig tartotta az istentiszteleteket New York-i híveink számára.

A december havi második istentisztelet nem 26-án, hanem 25-én, szombaton, karácsony ünnepén de. 11 órakor lesz, majd 1977. január 9-én és 23-án.

Mindennapi kenyér

— Útmutató a Biblia olvasásához —

1977. JANUÁR HÓ

1. Újév. Rm 1:1-17. — Lk 2:21.

KAR. U. 2. VAS. — JAN. 2.
Heti ige: Zsolt 91:11

2. Ef 1:3-6, 15-18. — Jn 1:1-18.
3. Ézs 43:1-7. — Lk 3:1-20.
4. Jk 4:3-17. — Lk 3:21-38.
5. Csel 11:1-8. — Lk 4:1-13.
6. Vízkereszt. Ef 3:2-12. — Mt 2:1-12.
7. Mt 5:13-16. — Lk 4:14-30.
8. 1 Jn 1:5-10. — Lk 4:31-37.

VÍZK. U. 1. VAS. — JAN. 9.
Heti ige: Jn 1:14

9. Csel 10:34-38. — Lk 3:15-17, 21-22.
10. Mk 1:1-8. — Lk 4:38-44.
11. Jn 1:35-42. — Lk 5:1-11.
12. Mk 1:9-15. — Lk 5:12-16.
13. Mt 4:12-17. — Lk 5:17-26.
14. Zsid 2:14-18. — Lk 5:27-32.
15. Lk 10:21-24. — Lk 5:33-39.

VÍZK. U. 2. VAS. — JAN. 16.
Heti ige: Jn 1:17

16. 1 Kor 12:3-11. — Jn 2:1-11.
17. Mk 2:18-22. — Lk 6:1-11.
18. Mk 3:1-6. — Lk 6:12-19.
19. Mik 6:6-9. — Lk 6:20-26.
20. Mt 5:17-26. — Lk 6:27-35.
21. Jn 1:15-18. — Lk 6:36-42.
22. Csel 7:35-40, 51-53. — Lk 6:43-49.

VÍZK. U. 3. VAS. — JAN. 23.
Heti ige: Lk 13:29

23. 1 Kor 12:12-21, 26-27. — Lk 4:14-21.
24. Lk 4:22-30. — Lk 7:1-10.
25. Ef 3:1-12. — Lk 7:11-17.
26. Jn 4:4-14. — Lk 7:18-35.
27. Jn 4:27-42. — Lk 7:36-50.
28. Rm 15:14-21. — Lk 8:1-15.
29. Csel 15:7-12. — Lk 8:16-21.

VÍZK. U. 4. VAS. — JAN. 30.
Heti ige: Rm 8:15

30. 1 Kor 12:27-13:13. — Lk 4:21-30.
31. 2 Móz 34:29-35. — Lk 8:22-25.

1977. FEBRUÁR HÓ

1. 2 Kor 4:3-6. — Lk 8:26-39.
2. 2 Kor 4:13-18. — Lk 8:40-56.
3. Csel 26:4-29. — Lk 9:1-9.
4. Mt 16:24-28. — Lk 9:10-17.
5. Hózs 2:20-22. — Lk 9:18-27.

VÍZK. U. 5. VAS. — FEB. 6.*
Heti ige: 1 Kor 4:5

6. 1 Kor 14:12-20. — Lk 5:1-11.
7. 1 Kor 1:26-31. — Lk 9:28-36.
8. Fil 1:27-30. — Lk 9:37-45.
9. Rm 3:21-28. — Lk 9:46-56.
10. 1 Kor 3:5-9. — Lk 9:57-62.
11. Mt 10:40-42. — Lk 10:1-16.
12. 1 Kor 4:1-5. — Lk 10:17-24.

VÍZK. U. 6. VAS. — FEB. 13.*
Heti ige: Rm 6:23

13. 1 Kor 15:12, 16-20. — Lk 6:17-26.
14. Rm 5:1-11. — Lk 10:25-37.
15. Rm 6:3-11. — Lk 10:38-42.
16. Rm 6:12-18. — Lk 11:1-13.
17. Rm 6:19-23. — Lk 11:14-28.
18. 1 Kir 22:2-28. — Lk 11:29-36.
19. Ez 3:16-21. — Lk 11:37-54.

VÍZK. U. UT. VAS. — FEB. 20.*
Heti ige: 2 Kor 4:6

20. 2 Kor 4:3-6. — Lk 9:28-36.
21. Ézs 25:1-8. — Lk 12:1-12.
22. Lk 9:18-23. — Lk 12:13-21.
23. Bőjtkezdet. Jóel 2:12-19. — Mt 6:16-18.
24. Ézs 58:5-12. — Lk 12:22-34.
25. Lk 9:57-62. — Lk 12:35-48.
26. Mk 9:14-29. — Lk 12:49-59.

BŐJT. 1. VAS. — FEB. 27.
Heti ige: 1 Jn 3:8

27. Rm 10:8-13. — Lk 4:1-13.
28. Jk 4:1-10. — Lk 13:1-9.

*A régi Hetvened—Hatvanad—Ötvened vasárnapot az egyházi év új rendje a Vízkereszt utáni vasárnapok közé sorolja.

(J)